

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1799/2024
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Александар Зиројевић из ..., против тужене Основне школе „ Милоје Павловић“ Београд, чији је пуномоћник адвокат Војин Поповић из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2610/23 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 03.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2610/23 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 136/2022 од 28.03.2023. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован преостали део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да се поништи решење директора тужене бр. .. од 23.10.2017. године у делу који се односи на тачку 2 диспозитива решења у делу којим је изречена суспензија лиценце на шест месеци и решење Школског одбора тужене бр. .. од 23.11.2017. године којим је потврђено поменуто решење тужене бр. .. од 23.10.2017. године у том делу који се односи на суспензију лиценце. Ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 127.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2610/23 од 18.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 407. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних односа, будући да тужила тужбеним захтевом тражи поништај решења туженог послодавца у делу који се односи на суспензију лиценце од шест месеци. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући у виду да је у конкретном случају правоснажно одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи коначно решење послодавца у делу којим јој је изречена суспензија лиценце на шест месеци, а да се овакав тужбени захтев не може подвести под статусни спор у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, као и да се у конкретном случају тужбени захтев тужиле не односи на новчано потраживање када би се примењивао општи режим допуштености ревизије према вредности предмета спора, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**